DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 sierpnia Nr. 23 Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 15 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 71 i 72 Dziennika Ustaw, zawierające między innemi: Układ Dodatkowy.

Poz. 680—do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotyczącej eksploatacji linii komunikacji powietrznej z dnia 9 maja 1930 r., podpisany w Bukareszcie dnia 2 maja 1931 r.

681—Oświadczenie rządowe z dnia 30 lipca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu dodatkowego, podpisanego w Bukareszcie dnia 2 maja 1931 r. do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotyczącej eksploatacji linii komunikacji powietrznej.

Wyszły z druku Nr. Nr. 178 — 187 Monitora Polskiego.

271.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 sierpnia 1934 r.

w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota.

Na podstawie art. 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wartość złota obliczana będzie na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu wypłaty na Londyn na giełdzie w Warszawie.

§ 2. (1) Wartość jednego grama czystego złota, obliczona zgodnie z § 1 rozporządzenia niniejszego, będzie ogłaszana w formie obwieszczeń Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim" z końcem każdego miesiąca na miesiąc następny.

(2) W razie zmiany wartości jednego grama czystego złota w ciągu miesiąca, wartość ta będzie ustalona oddzielnem obwieszczeniem.

§ 3. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 sierpnia 1934 r. Nr. 72, poz. 694).

272.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1934 r.

w sprawie zawierania umów ubezpieczeń bezpośrednich w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Umowy ubezpieczeń bezpośrednich mogą być zawierane w walucie zagranicznej w następujących przypadkach:

1) w dziale ubezpieczeń przewozowych, o ile dotyczą transportów w obrocie z zagranicą, ładunków znajdujących się w wolnym obszarze celnym, w magazynach celnych i składach celnych oraz morskich środków przewozowych;

2) w dziale ubezpieczeń ogniowych, o ile dotyczą nieruchomości, na których ciążą pożyczki hipoteczne udzielone przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie, Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego, względnie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w listach zastawnych lub w obligacjach, które w myśl art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) nie podlegają konwersji, a suma ubezpieczenia nieruchomości ma stanowić zabezpieczenie spłaty pożyczki i związanych z nią należności. Ubezpieczenie może być w tych przypadkach zawarte w tej walucie zagranicznej, w jakiej emitowano papiery wartościowe będące przedmiotem pożyczki i tylko do wysokości sumy zabezpieczającej pożyczkę;

3) w innych wyjątkowych przypadkach nieobjętych pp. 1) i 2) za zgodą władzy nadzorczej nad zakładami ubezpieczeń.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 sierpnia 1934 r. Nr. 73, poz. 700).

273.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

z dnia 21 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonarjuszów Kontroli Państwowej w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe mają odpowiednie zastosowanie do funkcjonarjuszów Kontroli Państwowej, wymienionych w § 1 rozporządzenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli z dnia 9 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 27) ze zmianami, zawartemi w §§ 2 do 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Diety wynoszą dziennie dla urzędników, praktykantów i niższych funkcjonarjuszy Kontroli Państwowej:

a) dla wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli . . . . . . 40 zł

b) dla dyrektorów departamentów i naczelnika centralnej rachuby Najwyższej Izby Kontroli, prezesów okręgowych izb kontroli i urzędu kontroli w Katowicach 30 „

c) dla naczelników wydziałów Najwyższej Izby Kontroli, okręgowych izb kontroli i urzędu kontroli w Katowicach . . . . 20 „

d) dla radców Najwyższej Izby Kontroli, okręgowych izb kontroli i urzędu kontroli w Katowicach 18 „

e) dla referentów i pomocników referenta Najwyższej Izby Kontroli, okręgowych izb kontroli i urzędu kontroli w Katowicach 14 „

f) dla urzędników innych, niewymienionych w ustępach a — e . 9 „

g) dla praktykantów . . . . 7 „

h) dla funkcjonarjuszów niższych . 6 „

§ 3. Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przyczem urzędnikom, wymienionym w § 2 a do c przysługuje prawo przejazdu I klasą; urzędnikom wymienionym w § 2 d do g prawo przejazdu II klasą, zaś funkcjonarjuszom niższym prawo przejazdu III klasą.

§ 4. Przy podróżach służbowych i delegacjach poza granicami Państwa urzędnicy Kontroli Państwowej otrzymują diety wedle zasad § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wysokości diet przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) i przeniesieniach poza granicami Państwa („Monitor Polski" Nr. 161 z dnia 17.VII. 1934 r.), przyczem kategorjom od II do VIII wymienionym w § 1 tegoż rozporządzenia odpowiadają następujące:

II kategorja obejmuje urzędników Kontroli Państwowej, wymienionych w punkcie a § 2 niniejszego rozporządzenia,

III kategorja urzędników w punkcie b § 2,
IV „ „ „ c § 2,
V „ „ „ d § 2,
VI „ „ „ e § 2,
VII „ „ „ f i g § 2,
VIII „ „ „ h § 2.

Pozatem otrzymują urzędnicy zwrot faktycznie zapłaconych cen biletów przy przejazdach koleją lub statkiem wedle zasad objętych § 3.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Najwyższej Izby Kontroli:
(—) *Krzemieński.*

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 sierpnia 1934 r. Nr. 71, poz. 689).

274.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 26

L. D. IV. 25305/2/34

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu ujednostajnienia clenia towarów w urzędach celnych, niniejszem podaje się, że:

1) pałeczki nieokoronowane, cięte, z tak zwanego drzewa wiśniowego, o specyficznym zapachu, służące do wyrobu cygarniczek, cybuchów do fajek, lasek i t. p., stanowiące w rzeczywistości pałeczki z drzewa egzotycznego „Prunus Mahaleb", zwanego śliwą wonną — podlegają cłu według poz. 750 p. 1 tar. celnej, jako drewno osobno niewymienione nieobrobione.

2) gutaperkę w postaci cienkich zabarwionych pałeczek, używaną przez dentystów do zakładania czasowych plomb, należy traktować jako wyroby z gumy miękkiej osobno niewymienione i clić według poz. 745 punkt odpowiedni tar. celnej.

Orzeczenia i wyjaśnienia sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem jednocześnie tracą moc obowiązującą.

O powyższem poleca się niezwłocznie zawiadomić podwładne urzędy celne.

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału.

275.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 18130/3/34

z dnia 13 sierpnia 1934 r.

w sprawie postępowania przy odprawie celnej towarów nabywanych na targach aukcjach.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z działalnością targów-aukcyj, zorganizowanych w portach polskiego obszaru celnego na zasadzie obowiązujących przepisów o wystawach i targach gospodarczych, Ministerstwo Skarbu, uwzględniając odrębności, jakie aukcje te wprowadzają do zagranicznego obrotu towarowego, zarządza co następuje:

1) Ten, kto nabywa zagraniczny towar nieoclony na targach - aukcjach, powinien dostarczyć dla celów odprawy celnej fakturę, wystawioną przez aukcjonatora na nabyty towar oraz odnoszący się do tego towaru konosament celny względnie wyciąg z tegoż t. zw. „kwit wydawczy (delivery orders)", poświadczony na wniosek aukcjonatora przez wejściowy urząd celny morski według wskazań okólnika z dnia 14 lutego 1934 r. L. D. IV. 3989/3/34.

2) Kwity wydawcze (delivery orders) winny u góry zawierać dokładne wymienienie firmy targów - aukcji oraz podstawy prawnej, na jakiej one działają. W wypadkach koniecznej potrzeby na podstawie wystawionego już jednego kwitu wydawczego mogą być na wniosek aukcjonatora wystawione dalsze takież kwity z zachowaniem przez urząd celny trybu postępowania wskazanego w powyższym okólniku.

3) Faktura, o której mowa w p. 1. stwierdzająca nabycie towaru na targach - aukcjach, winna zawierać wszystkie te dane o nabytym towarze, jakie są wymagane od zagranicznych dokumentów handlowych (§ 26 rozp. o postępowaniu celnem—Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552 z 1933 r.), a jakie są potrzebne przy otaryfowaniu tegoż towaru. Również winna podawać:

a) firmę aukcjonatora oraz podstawę prawną, na jakiej aukcjonator prowadzi targi-aukcje,

b) numer rejestru przywozu, pod którym nabyty towar jest zapisany w urzędzie celnym,

c) miejsce i datę kupna-sprzedaży towaru,

d) cenę, za jaką towar został nabyty,

e) nazwisko lub firmę nabywcy towaru, ew. zaś nazwisko lub firmę oddawcy towaru, na sprzedaż aukcyjną, o ile odprawa celna ma być dokonana na podstawie pozwolenia przywozu lub pozwolenia na zastosowanie ulgi celnej, wystawionych na oddawcę towaru na sprzedaż (pnk. 7).

Nadto jeżeli wśród towarów, nabytych na targach - aukcjach, znajdują się towary, korzystające na mocy rozporządzeń z dnia 8 marca i 30 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 172, oraz Nr. 47, poz. 417) ze zniżonej celnej opłaty manipulacyjnej, faktura musi zawierać stwierdzenie, iż taka opłata może być do danego towaru zastosowana. Stwierdzenie to winno być podpisane przez uprawnionych zarządców targów-aukcyj oraz przez osobę, sprawującą nadzór nad działalnością targów-aukcyj.

4) Nabywca towaru, posiadający wymienione w pkt. 1 — 3 dokumenty, a to fakturę i konosament celny wzgl. kwit wydawczy, uprawniony jest do rozporządzenia towarem w rozumieniu § 21 rozporządzenia z dnia 4.X. 1933 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552), a tem samem do deklarowania nabytego towaru do odprawy celnej na zasadach, ustalonych w tym paragrafie.

5) Faktura aukcjonatora (pnk. 3) zastępuje przy deklarowaniu zagraniczny dokument handlowy, wymagany przez § 26 rozporządzenia o postępowaniu celnem i podlega rygorom, określonym w § 27 tegoż rozporządzenia.

6) Do towarów, nabytych na targach-aukcjach, urząd celny stosuje ustaloną wymienionemi wyżej rozporządzeniami z dnia 8 marca i 30 maja 1934 r. zniżoną opłatą manipulacyjną jedynie na podstawie stwierdzenia aukcjonatora, zawartego w fakturze (pnk. 3 ostatnie zdanie). Przy braku takiego stwierdzenia zniżka nie może być stosowana.

7) Jeżeli towar, nabyty na targach - aukcjach, jest zakazany do przywozu albo korzysta z ulgi celnej, może być pokryty pozwoleniem przywozu, wzgl. pozwoleniem na zastosowanie ulgi, wystawionem bądź na nabywce towaru bądź na aukcjonatora bądź też na oddawcę towaru na aukcyjną sprzedaż.

8) W wypadkach, gdy przy odprawie celnej wymagane jest świadectwo pochodzenia towaru i w świadectwie tem figuruje inna osoba lub firma, niż ta, która nabyła towar na targach - aukcjach, świadectwo to może być honorowane, o ile będzie stwierdzona tożsamość nabytego towaru z towarem, wymienionym w świadectwie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

276.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1934 r.

L. D. V. 26968/4/34

w sprawie ulg w podatku przemysłowym na 1-szych ogólnopolskich targach futrzarskich w Wilnie.

Do

Izby Skarbowej

w Wilnie.

Przesyła się odpis podania Dyrekcji 1-szych Ogólnopolskich Targów Futrzarskich w Wilnie z dnia 26 czerwca 1934 r. z oznajmieniem, że

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) zwalnia firmy futrzarskie uczestniczące na 1-szych Ogólnopolskich Targach Futrzarskich w Wilnie, od obowiązku nabycia odrębnych świadectw przemysłowych na prowadzone na targach zakłady (kioski, stoiska) oraz od podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od tranzakcyj, dokonanych na targach.

Zwolnienie tranzakcyj dokonanych na targach od podatku przemysłowego od obrotu może nastąpić pod warunkiem prowadzenia przez odnośne firmy prawidłowych ksiąg handlowych oraz przedstawienia zaświadczenia Dyrekcji Targów, potwierdzającego, że odnośne tranzakcje zostały dokonane na targach.

Wzór wspomnianego zaświadczenia, które w szczególności winno zawierać: nazwę firmy, oznaczenie nabywcy, rodzaj i sumę dokonanej tranzakcji, ustali Izba Skarbowa w porozumieniu z Dyrekcją 1-szych Ogólnopolskich Targów Futrzarskich w Wilnie.

O powyższem należy zawiadomić Dyrekcję Targów.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

MINISTERSTWO SKARBU
Warszawa, dn. 10 sierpnia 1934 r.
L. D. V. 26968/3/34.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

do wiadomości i stosowania.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

277.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1934 r.

L. D. V. 19095/3/34

w sprawie zwalniania od państwowego podatku gruntowego lasów ochronnych, niestanowiących własności Państwa.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych oraz właściciele obszarów leśnych podnoszą, iż władze skarbowe I i II instancyj opieszale załatwiają sprawy zwolnienia od państwowego podatku gruntowego lasów, wymienionych w punktach a, b, c i e art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 111/1932, poz. 932).

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu poleca wyłączać lasy ochronne z podstaw opodatkowania państwowym podatkiem gruntowym, na zasadzie art. 28 tegoż rozporządzenia, niezwłocznie po przedstawieniu orzeczeń właściwych władz o uznaniu lasów i zarośli za lasy ochronne.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

278.

OBWIESZCZENIE KOMISARZA GENERALNEGO POŻYCZKI NARODOWEJ

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

Na zasadzie §§ 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) podaję do wiadomości, co następuje:

1. zezwolenie na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej, przyjmowanych na spłatę zobowiązań na warunkach powołanego rozporządzenia otrzymują:

a) wszystkie komunalne kasy oszczędności, należące do jednego ze Związków Komunalnych Kas Oszczędności;

b) spółdzielnie kredytowe, wymienione w wykazie ustalonym na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej i dołączonym do niniejszego obwieszczenia. Spółdzielnie, które nie są objęte tym wykazem mogą starać się o uzyskanie zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej przez przedstawienie mi umotywowanego podania za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Spółdzielczej.

2. zezwolenie, o którem mowa wyżej, otrzymać mogą również kasy samopomocy pracownicze i korporacyj zawodowych. Instytucjom tym udzielać będę zezwoleń, na podstawie ich podań, do których należy dołączyć bilans za ostatni okres sprawozdawczy.

3. zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej obowiązują tylko w tych wypadkach, gdy instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań, powstałych przed dniem 1.I 1934 r. do wysokości zł 300 imiennej wartości

obligacyj po kursie 96 za 100 imiennej wartości i o ile spłata zobowiązań dokonana będzie do dnia 31 grudnia 1935 r.

Termin powstania zobowiązania przed 1.I 1934 r. rozumieć należy jako datę, przed którą powstało samo zobowiązanie niezależnie od tego, w jakim terminie następowało odnowienie tego zobowiązania przez wystawienie nowego obligu dłużnego.

4. na spłatę zobowiązań przyjmować mogą instytucje od poszczególnych dłużników obligacje również ponad zł 300,— imiennej wartości, w tym wypadku jednak prawo zastawu obligacyj służy tylko w granicach, przyjętych od poszczególnego dłużnika zł 300,— imiennej wartości. Gdyby instytucja, przyjmująca od jednego dłużnika spłatę zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej ponad zł 300,— imiennej wartości, pragnęła skorzystać z zastawu na pełną kwotę obligacyj winna zwrócić się do mnie ze specjalnem podaniem.

5. prawo spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej przysługuje w myśl ust. 1 § 2 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu tylko pierwonabywcom obligacyj t. j. osobom na których imię obligacje są wystawione oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego.

6. obligacje przyjmowane na spłatę zobowiązań należy wypełnić na odwrocie w miejscu, przeznaczonem na przelewy w rubryce I, przez wypisanie nazwy instytucji na rzecz której dokonano przelewu oraz przez umieszczenie podpisu osoby, składającej obligacje. Klauzula i podpis winny być wypełnione atramentem.

7. instytucje, przyjmujące na spłatę swych wierzytelności obligacje Pożyczki Narodowej obowiązane są sporządzać w 4-ch egzemplarzach wykazy, według załączonego wzoru, dwa egzemplarze winny być do dnia 8 każdego miesiąca nadesłane do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej. Trzeci egzemplarz powinny instytucje przesyłać w tym samym terminie swoim władzom nadzorczym, czwarty zaś egzemplarz powinien być przechowany w aktach instytucji i powinien być przedkładany na każde żądanie organów kontrolnych.

8. na podstawie nadesłanych wykazów instytucje otrzymają odemnie znaczki przelewowe, opiewające na przyjęte Nr. Nr. obligacyj. Znaczki należy nakleić na odwrocie obligacji w rubryce II na jednym poziomie z wypełnionym przelewem składającego obligacje.

Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłat stemplowych w myśl art. 77 p. 1 ustawy z dnia 1.VII. 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z roku 1932, Nr. 41, poz. 413).

9. instytucje, które otrzymały zezwolenie na dokonanie przelewu, mają prawo zastawu przyjętych obligacyj w jednej z centralnych instytucji kredytowych. Zastaw udzielany będzie po kursie 60 za 100 imiennej wartości, przy oprocentowaniu obecnie 6½ % w stosunku rocznym. Podania o zastaw należy kierować do mnie, poczem zawiadomię instytucję, do którego z banków podanie zostało skierowane.

10. w razie postępowania niezgodnego z wyżej wymienionemi przepisami, instytucja utraci prawa dokonywania przelewu oraz prawa zastawu obligacyj, ponadto właściwe dla instytucji władze nadzorcze zastosują sankcje karne, przewidziane przepisami prawa.

Komisarz Generalny
Pożyczki Narodowej:
(—) *Minkowski.*

Załącznik do p. 1 Obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

WYKAZ

Spółdzielni kredytowych, które na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej przyjmowanych na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585).

1) Spółdzielczy Bank Urzędniczy z o. o. — Warszawa.

2) Kasa Przemysłowców i Rolników Lubelskich z nieogr. odp. — Lublin.

3) Społeczny Bank Spółdzielczy z o. o. — Białystok.

4) Bank Spółdzielczy z o. o. — Prużana.

5) Drohiczyński Powiatowy Bank Spółdzielczy z o. o. — Drohiczyn.

6) Bank Spółdzielczy Ziemian Wołynia z o. o. — Łuck.

7) Bank Ludowy z o. o. — Inowrocław.

8) Bank Ludowy Spółdz. z odp. nieogr. — Krotoszyn .

9) Bank Ludowy z nieogr. odp. — Katowice.

10) Bank Ludowy z nieogr. odp. — Chorzów (Królewska Huta).

11) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego z o. o. — Biała.

12) Krakowskie Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników z o. o. — Kraków.

13) Stowarzyszenie Oszczędności i Kredytu Pracowników P. K. P., Stow. z odp. ogr. — Lwów.

14) Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników Pocztowych, Stow. z o. o. — Lwów.

15) Polska Spółdzielnia Kredytowa z o. o.— Lwów.

16) Towarzystwo Kredytowe i Budowlane Urzędników i Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych z o. o. — Lwów.

17) Małopolski Bank Kupiecki Spółdzielczy z odp. udz. — Lwów.

18) Kasa Pożyczkowa Rzemieślników Kolejowych z o. o. — Stanisławów.

19) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Państwowej Fabryki Związków Azotowych z o. o. — Mościce.

20) Bank „Społem" z o. o. — Warszawa.

21) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Banku Polskiego z o. o. — Warszawa.

22) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Monopolu Tytoniowego z o. o. — Warszawa.

23) Spółdzielnia Kredytowa Pracowników Społecznych z o. o. — Warszawa.

24) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Państw. Banku Rolnego z o. o. — Warszawa.

25) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Banku Gospodarstwa Krajowego z o. o. — Warszawa.

26) Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Pocztowej Kasy Oszczędności z o. o. — Warszawa.

27) Spółdzielczy Bank Przemysłowców Łódzkich z o. o. — Łódź.

28) Bank Przemysłowo - Handlowy Spółdz. z o. o. — Białystok.

29) Łódzki Spółdzielczy Bank Dyskontowy, Spółdz. z o. o. — Łódź.

30) Związkowa Centrala Inkasowa z o. o.— Warszawa.

31) Centralny Bank Spółdzielczy z o. o. ze Związku Żydowskich Kupieckich Stow. Spółdzielczych — Lwów.

32) Bank Kupiecko-Kredytowy, Spółdz. z o. o. — Łódź.

33) Kasa Wzajemnej Pomocy Funkcjonarjuszów Straży Granicznej z o. o. — Warszawa.

34) Bank Spółdzielczy Skarbowców z o. o. — Warszawa.

Załącznik do p. 7 obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

.... *dnia* .... *19*.......... *r.*
Miejscowość

....
Pieczęć firmy

W Y K A Z

obligacyj Pożyczki Narodowej

przyjętych przez ....
na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21/7 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 585)

za okres czasu od .... do ....

Przyjęte obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię dłużnika	Kwota długu	Data zaciągnięcia długu	Uwagi
po zł 50 Nr Nr	po zł 100 Nr Nr	po zł 500 Nr Nr	po zł 1000 Nr Nr	łączna kwota imienna				

Zgodność wykazu ze stanem faktycznym i zapisami w księgach handlowych stwierdzamy:

....
(podpis firmowy)

279.

OBWIESZCZENIE KOMISARZA GENERALNEGO POŻYCZKI NARODOWEJ

z dnia 8 sierpnia 1934 r.

w sprawie przelewów obligacyj Pożyczki Narodowej.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 25.V. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej mogą być dokonywane jedynie na podstawie każdorazowego zezwolenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

1. W związku z powyższem podaję niniejszem do wiadomości, że zezwolenia na przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej udzielane będą:

a) instytucjom kredytowym, które otrzymały zezwolenie na przyjmowanie obligacyj na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) oraz w myśl obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej;

b) centralnym instytucjom kredytowym, które w myśl ust. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) udzielać będą zastawu instytucjom kredytowym, przyjmującym obligacje na spłatę zobowiązań;

c) zakładom ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenia na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21.VII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586);

d) instytucjom państwowym, przyjmującym obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.V. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) w razie przepadku kaucyj i wadjów;

e) instytucjom samorządowym i instytucjom ubezpieczeń społecznych, które przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucyj i wadjów;

f) spadkobiercom, którzy dziedzicząc obligacje Pożyczki Narodowej udowodnią prawa spadkowe dokumentami, wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawa;

g) osobom, które otrzymują obligacje na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego.

2. Zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj mogą być udzielane:

a) w wypadkach przelewu na rzecz najbliższej rodziny, to zn. małżonków oraz wstępnych i zstępnych do drugiego stopnia pokrewieństwa włącznie (rodzice, dziadkowie, dzieci i wnuki);

b) w razie przepadku kaucyj i wadjów, przyjętych w obligacjach Pożyczki Narodowej przez instytucje nieobjęte w p. 1 lit. d i e i osoby prywatne. Przed przyjęciem przez te instytucje i osoby obligacyj Pożyczki Narodowej jako kaucyj i wadjów, należy uzyskać na to zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej;

c) przy regulowaniu obligacjami po kursie emisyjnym (96 za 100) składek w związkach, korporacjach i zrzeszeniach zawodowych, które uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat na składki;

d) przy składaniu obligacyj jako ofiary lub składki na rzecz instytucyj społecznych, których działalność posiada znaczenie ogólno-państwowe, instytucje te winny uprzednio uzyskać od Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zezwolenie na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat;

e) w wypadku przejęcia obligacyj przez pracodawcę, który pokrył całą należność za subskrypcję, a obligacje zostały wypełnione na pracownika, oraz w razie przejęcia obligacyj przez pracodawcę tytułem pokrycia zobowiązań pracownika w stosunku do pracodawcy, przyjęcie w tym wypadku obligacyj musi nastąpić conajmniej po kursie emisyjnym (96 za 100).

Zezwolenie na dokonanie przelewu w obydwóch wymienionych w tym punkcie wypadkach może nastąpić na podstawie podań, wniesionych przez pracodawcę, przyczem do podania winno być dołączone oświadczenie pracownika, że zrzeka się praw do obligacyj i że otrzymał równowartość wpłaconych kwot. W podaniu należy wyszczególnić odcinki i numery przejętych obligacyj.

f) w innych wyjątkowych wypadkach, gdy celowość przelewu jest dostatecznie umotywowana ciężką sytuacją materjalną posiadacza obligacyj, wywołana utratą środków egzystencji lub wypadkami losowemi.

3. Przepisy, normujące udzielanie zezwoleń na dokonywanie przelewów w wypadkach nieobjętych niniejszem obwieszczeniem, zostaną ustalone osobnemi zarządzeniami.

4. Przelew jest formalnie dokonany wtedy, gdy na odwrocie obligacji w miejscu przeznaczonem na przelewy, w rubryce I, zostanie wypełniona nazwa firmy lub imię i nazwisko osoby, na rzecz której dokonuje się przelewu i umieszczony zostanie podpis posiadacza obligacyj; podpis winien odpowiadać podpisowi, umieszczonemu na pokwitowaniu z odbioru obligacyj, oraz, gdy w rubryce II na jednym poziomie z wypełnioną rubryką I, naklejony zostanie znaczek przelewowy.

5. Znaczki przelewowe otrzymają osoby i instytucje, które uzyskały zgodę Komisarza

Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, przyczem:

a) instytucje, wymienione w p. 1 lit. a — po nadesłaniu wykazów, o których mowa w p. 7 obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

b) instytucje, wymienione w p. 1 lit. b. d, e, z reguły, oraz instytucje i osoby, wymienione w p. 2 lit. b, c i d — o ile uzyskały uprzednio zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu — po przedłożeniu Komisarzowi Generalnemu Pożyczki Narodowej 2-ch egzemplarzy zestawień według załączonego wzoru;

c) osoby, wymienione w p. 1 lit. f i g,—z reguły, oraz osoby wymienione w p. 2 lit. a i e — o ile uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, — na podstawie podania o zezwolenie na dokonanie przelewu, przyczem w podaniu należy wyszczególnić odcinki i Nr. Nr. obligacyj;

d) zakłady ubezpieczeń, wymienione w p. 1 lit. c — na zasadach ustalonych w okólniku Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, normującym przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki;

e) w wypadkach, przewidzianych w p. 2 lit. f na zasadach ,które unormowane będą specjalnem obwieszczeniem.

6. Na znaczkach przelewowych nie wolno dokonywać żadnych poprawek i skreśleń. W razie zepsucia znaczka, należy go zwrócić do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, celem uzyskania nowego znaczka.

7. Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłaty stemplowej w myśl art. 77 p. 1 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1.VII. 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Komisarz Generalny
Pożyczki Narodowej:
(—) *Minkowski.*

Załącznik do p. 5-b. obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie przelewów obligacyj Pożyczki Narodowej.

.... dnia .... 19 ..... r.
(Miejscowość)

....
(Pieczęć firmy)

ZESTAWIENIE

zapotrzebowanych znaczków przelewowych na obligacje Pożyczki Narodowej,

przyjętych przez .... tytułem ....
(Wyraźna i całkowita nazwa)

w czasie od dn. .... roku .... do dn. .... roku ....

Przyjęte obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię (firma) składającego:	Uwagi
po zł 50 Nr Nr	po zł 100 Nr Nr	po zł 500 Nr Nr	po zł 1000 Nr Nr	łączna kwota imienna		

PODPIS

280.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w sprawie przepisów, ustalających opłaty za rewizje spółdzielni oraz za specjalne świadczenia Rady Spółdzielczej.

Uchwała Rady Spółdzielczej z dn. 17 maja 1934 r.

Na podstawie art. 62 ust. 3, art. 69, 119, oraz 117 p. 3 ustawy z dn. 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 dn. 27 czerwca 1934 r.) Rada Spółdzielcza uchwala przepisy ustalające opłaty za dokonane przez Przewodniczącego Rady rewizje spółdzielni i ich zrzeszeń oraz za specjalne świadczenia Rady.

§ 1. Koszty nadzoru i rewizji, dokonanych przez Przewodniczącego Rady Spółdzielczej uiszcza rewidowana spółdzielnia, zgodnie z ust. 3 art. 62, Radzie Spółdzielczej. Płynące stąd kwoty zarachowuje się na Fundusz Rady Spółdzielczej (art. 119).

Przeprowadzanie rewizji spółdzielni niezwiązkowych Przewodniczący Rady może powierzyć wyznaczonym przez siebie rewidentom, związkom rewizyjnym, organom samorządu gospodarczego lub innym organizacjom. W tym wypadku osoby lub organizacje wyznaczone przez Przewodniczącego do przeprowadzania rewizji, otrzymują umówione z nim wynagrodzenie.

§ 2. Spółdzielnie niezwiązkowe uiszczają za rewizję na rzecz Rady Spółdzielczej opłaty stałe, płatne zgóry w równych ratach kwartalnych.

Wysokość opłat ustala, na każdy okres obrachunkowy, Rada Spółdzielcza, zatwierdzając tabelę opłat, przedkładaną przez Przewodniczącego i stanowiącą załącznik preliminarza budżetowego Funduszu Rady Spółdzielczej.

§ 3. Wymiaru stałych opłat rocznych dokonywa Przewodniczący Rady Spółdzielczej indywidualnie dla każdej spółdzielni zgóry na cały okres budżetowy (od 1-go kwietnia do 31-go marca) na podstawie danych bilansowych (sprawozdań rachunkowych) za poprzedzający okres obrachunkowy. Jeżeli spółdzielnia nie nadesłała przed dniem 15-go marca sprawozdania za ostatni okres obrachunkowy, Przewodniczący Rady może uznać jako podstawę wymiaru opłaty stałej jedno z poprzednich sprawozdań.

Wykazy należności winny zawierać: nazwę spółdzielni, okres budżetowy, za który dokonano wymiaru, oraz wysokość raty kwartalnej.

§ 4. Spółdzielnie, występujące lub wykluczone ze związków, uiszczają opłatę stałą, poczynając od pierwszego dnia kwartału następującego po kwartale, w którym miało miejsce wystąpienie czy wykluczenie ze związku.

Spółdzielnie przystępujące do związków, uiszczają opłatę do końca kwartału, w którym związek powziął ostateczną decyzję o przyjęciu spółdzielni.

§ 5. Odwołania od dokonanego wymiaru wnoszone mogą być tylko na podstawie zatwierdzonego przez walne zgromadzenie sprawozdania rachunkowego z okresu poprzedzającego okres, za który wymierzono opłatę roczną. Odwołanie od dokonanego wymiaru może być wniesione najpóźniej przed upływem kwartału, za który dokonano wymiaru. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Przewodniczący Rady Spółdzielczej może przedłużyć termin wniesienia odwołania.

Odwołania rozpatruje komisja budżetowo-finansowa Rady Spółdzielczej, której decyzje są ostateczne.

Wniesienie odwołania nie zawiera i nie odracza wyznaczonych terminów płatności.

Nadpłacone kwoty, pozostałe po umorzeniu względnie zredukowaniu opłat stałych, podlegają zarachowaniu na pokrycie tych samych należności za okresy przyszłe.

§ 6. Opłaty stałe, płatne zgóry w równych ratach kwartalnych, uiszczają również związki rewizyjne, posiadające przyznane im prawo rewizji (art. 69 ustawy o spółdzielniach) w wysokości, ustalonej w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy o spółdzielniach.

Przepisy § 3 i 5 niniejszej uchwały odnoszą się również do opłat, uiszczanych przez związki rewizyjne.

§ 7. Spółdzielnie niezwiązkowe, niezależnie od stałej opłaty, uiszczają tytułem zwrotu kosztów przeprowadzenia rewizji specjalną opłatę rewizyjną w wysokości zł 45.— za każdy dzień pracy jednego rewidenta. Przy obrachunku należności z tytułu opłaty rewizyjnej część dnia pierwszego względnie ostatniego, przyjmuje się za cały dzień.

Opłatą rewizyjną objęte są koszty podróży oraz diety w czasie rewizji.

§ 8. Spółdzielnie związkowe, których członkami są inne spółdzielnie lub zrzeszenia, oraz spółdzielnie, posiadające przyznane im prawo rewizji (art. 70 ustawy o spółdzielniach), jeżeli mają charakter central gospodarczych, uiszczają tylko opłatę rewizyjną w wysokości zł 90.— za każdy dzień pracy jednego rewidenta.

Opłaty te nie mogą przekraczać rocznie zł 3.000.— dla jednej spółdzielni.

Listę tych spółdzielni ustala na każdy okres budżetowy Rada Spółdzielcza.

§ 9. Spółdzielnie związkowe, rewidowane przez Przewodniczącego Rady Spółdzielczej na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 marca 1934 r. /Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 246) uiszczają opłatę rewizyjną w wysokości zł. 45.— za każdy dzień pracy jednego rewidenta, oraz koszt przejazdu rewidenta w obie strony w wysokości ceny biletu II klasy koleją, I klasy statkiem i rzeczywiście poniesionych wydatków przy przejazdach końmi i autobusem.

Rewizje, zarządzane na wniosek władz skarbowych bądź sądowych, przeprowadzane są na koszt Rady Spółdzielczej.

§ 10. Spółdzielnie kredytowe, podlegające stałemu nadzorowi komisarza rządowego (art. 95 prawa bankowego Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321 r. 1928) uiszczają na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy o spółdzielniach, niezależnie od opłaty rewizyjnej, opłatę stałą miesięczną w wysokości ustalonej indywidualnie przez Przewodniczącego Rady.

Komisarz Rządowy, zamianowany przez Ministra Skarbu do stałego nadzorowania czynności spółdzielni kredytowej, pobiera z Funduszu Rady Spółdzielczej wynagrodzenie umówione z Przewodniczącym Rady.

§ 11. Zarządy spółdzielni niezwiązkowych zgodnie z art. 10 i 59 ustawy o spółdzielniach winny w ciągu miesiąca od daty zatwierdzenia zamknięcia rachunkowego nadsyłać Radzie Spółdzielczej bilansy do opracowania statystycznego oraz celem ogłoszenia w piśmie przeznaczonem do ogłoszeń spółdzielni niezwiązkowych, uiszczając jednocześnie Radzie Spółdzielczej opłatę za opracowanie statystyczne i ogłoszenie.

Wysokość opłat spółdzielni oraz sposób rozliczenia z pismem przeznaczonem do ogłoszeń ustali Rada na każdy okres budżetowy.

§ 12. Nowopowstałe spółdzielnie, przy zgłaszaniu, po myśli art. 5 ust. 2 ustawy o spółdzielniach, statutów do zbadania przez Radę Spółdzielczą celowości założenia i zamierzeń gospodarczych spółdzielni, uiszczają opłatę jednorazową w wysokości zł 15.—, niezależnie od tego, czy opinja Rady wypadnie pozytywnie, czy też negatywnie. Wymieniona opłata płatną jest zgóry przy złożeniu podania.

Jeżeli do zgłoszenia dołączony jest statut wzorowy, uznany przez Radę Spółdzielczą, opłata od zgłoszenia redukuje się do połowy.

§ 13. Za czynności, związane z przygotowaniem przez Radę Spółdzielczą wniosku do sadu o wykreślenie z rejestru spółdzielni w trybie, przewidzianym w art. 75 ust. 4 ustawy, Przewodniczący Rady może żądać od spółdzielni jednorazowej opłaty nieprzekraczającej zł 60.—.

§ 14. Opłaty stałe stają się wymagalne w pierwszym dniu każdego kwartału budżetowego.

Opłaty rewizyjne winna uiścić spółdzielnia przed upływem dni 14 od daty wystawienia jej wykazu należności.

Nieuiszczone we właściwym terminie, a przypadające Radzie Spółdzielczej opłaty, będą ściągane w trybie, ustanowionym dla należności skarbowych (art. 119 ustawy o spółdzielniach).

Za zwłokę obliczane będą kary w wysokości 1% miesięcznie.

§ 15. Niniejsze przepisy ustalające opłaty wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1934 r.

Uchwałę niniejszą Przewodniczący Rady Spółdzielczej ogłosi w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 16. Z dniem 1 lipca 1934 r. traci moc obowiązującą instrukcja Rady Spółdzielczej w przedmiocie kosztów rewizji spółdzielni niezwiązkowych, ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 14 z dnia 31 maja 1922 r.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

281.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w sprawie wykazu związków spółdzielczych, posiadających w dniu 31 grudnia 1933 r. prawo dokonywania rewizji, oraz spisu czasopism, przeznaczonych do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni.

Związki spółdzielni polskich.

I. Zjednoczenie Związków Spółdzielni Rolniczych Rz. P. Warszawa, ul. Warecka 11-a.

Wspólny organ do ogłoszeń „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych", wychodzi dekadami.

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Warszawie, ul. Warecka 11-a.

2. Patronat Spółdzielni Rolniczych we Lwowie, ul. 3-go Maja 11.

3. Związek Spółek Rolniczych w Cieszynie, ul. Jana Sobieskiego 3.

4. Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Raiffeisena - Stefczyka w Katowicach, ul. Gliwicka 3.

5. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Toruniu, ul. Prosta 20.

II. Unja Związków Spółdzielczych w Polsce, Poznań, Plac Wolności 18.

Wspólny organ „Poradnik Spółdzielni" — dwutygodnik.

1. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu, Pl. Wolności 18.

2. Związek Spółdzielni Polskich w Warszawie, ul. Jasna 8.

3. Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie, ul. Cłowa 2 I p.

4. Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie, ul. Reformacka 3 II p.

III. Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie - Mokotów, ul. Grażyny 13 „Społem" — dwutygodnik.

IV. Związek Rewizyjny Spółdzielni Wojskowych w Warszawie - Żoliborz, Pl. Inwalidów 10. „Wojskowy Przegląd Spółdzielczy—Społem" — dwutygodnik.

V. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano - Mieszkaniowych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Czackiego 1/11. „Spólnota Pracy" miesięcznik.

VI. Związki spółdzielni ukraińskich.

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie, ul. Mickiewicza 12. „Hospodarsko - Kooperatywnyj Czasopyś" — tygodnik.

2. Związek Rewizyjny Ruskich Spółdzielni we Lwowie, ul. Rutkowskiego 22. „Kooperatywnyj Wistnyk" — miesięcznik.

VII. Związki spółdzielni żydowskich.

1. Związek Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Rymarska 6 m. 6.

„Ruch Spółdzielczy" — miesięcznik.

2. Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie, ul. Marjańska 8 m. 2. „Spółdzielczość Kupiecka" miesięcznik.

3. Powszechny Związek na Własnej Pomocy Opartych Spółdzielni we Lwowie, ul. Kościuszki 14 II p. „Przegląd Spółdzielczy" — miesięcznik.

4. Centralny Związek Spółdzielni Samopomocowych w Polsce z siedzibą we Lwowie, ul. Sykstuska 33. „Głos Spółdzielczy" — miesięcznik.

VIII. Związki spółdzielni niemieckich.

1. Związek Spółek Niemieckich w Polsce z siedzibą w Łodzi, Al. Kościuszki 45/47. „Unser Landmann" — dwutygodnik.

2. Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce z siedzibą w Poznaniu, ul. Wjazdowa 3. „Landwirtschaftliches Zentralwochenblatt für Polen" — tygodnik.

3. Związek Spółdzielni Rolniczych na Polskę Zachodnią w Poznaniu, ul. Wjazdowa 3. Organ jak wyżej.

4. Związek Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce z siedzibą we Lwowie, ul. Chorążczyzna 12. „Der deutsche Landwirt in Kleinpolen" dodatek tygodniowy do czasopisma „Ostdeutsches Volksblatt" we Lwowie.

5. Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu, ul. Toruńska 6. „Der Landbund — Raiffeisenbote für Pommerellen" — tygodnik.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

282.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w sprawie opinjowania statutów nowopowstających spółdzielni.

(Uchwała Rady Spółdzielczej z dn. 17 maja 1934 r.).

§ 1.

Zarząd spółdzielni ubiegającej się o uzyskanie oświadczenia, o którem mowa w ust. 2 art. 5 ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1934 roku Nr. 55, poz. 495) winien zgłosić do Rady Spółdzielczej lub związku rewizyjnego projekt statutu, podpisany przez pierwszych członków, listę członków zarządu i rady nadzorczej z wymienieniem ich imion, nazwisk, zatrudnienia i miejsca zamieszkania, tudzież odpisy protokułów, stwierdzających powołanie członków zarządu i rady nadzorczej.

§ 2.

Do wydawania oświadczeń dla poszczególnych grup spółdzielni, określonych w klasyfikacji ustalonej uchwałą Rady Spółdzielczej z dnia 19 czerwca 1929 r., uprawnione są związki rewizyjne, posiadające przyznane im prawo rewizji (art. 68 ustawy o spółdzielniach) i Rada Spółdzielcza.

Związki rewizyjne wydają oświadczenia tylko takim grupom spółdzielni, które podlegają ich rewizji.

Radzie Spółdzielczej w każdym wypadku służy prawo wydania oświadczenia dla spółdzielni, która się do niej zgłosiła.

Przy wydawaniu oświadczeń spółdzielniom, należącym do grup, objętych przez związki fachowe, Rada każdorazowo porozumie się z właściwym związkiem.

§ 3.

Związki, upoważnione do wydawania oświadczeń, winny nadsyłać Radzie Spółdzielczej do dnia 5-go każdego miesiąca wykazy spółdzielni, którym w ubiegłym miesiącu bądź wydały oświadczenia, bądź też odmówiły wydania oświadczeń.

Wykazy te powinny obejmować: a) miejscowość (powiat, województwo i pocztę), gdzie zamierzone było założenie spółdzielni, b) nazwę spółdzielni, c) jej cel, d) imiona i nazwiska zarządu.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej zapomocą miesięcznych biuletynów komunikować

będzie związkom rewizyjnym i ich zespołom spisy spółdzielni, którym związki i Rada bądź wydały oświadczenia, bądź też odmówiły ich wydania.

§ 4.

Od chwili wydania powstającej spółdzielni oświadczenia przez związek, spółdzielnia znajduje się pod jego opieką. Związek zaś winien dążyć do przyjęcia spółdzielni w poczet swych członków w okresie dwóch kwartałów, następujących po dacie zarejestrowania jej statutu.

W przypadku, gdyby spółdzielnia taka nie wykazała we wskazanym terminie żywotności, dostatecznej dla przyjęcia jej do związku, związek obowiązany będzie przeprowadzać jej rewizję aż do czasu jej likwidacji wzgl. przystąpienia do związku.

W wyjątkowych wypadkach Rada Spółdzielcza, na wniosek związku, może zwolnić go od obowiązku przyjęcia spółdzielni względnie przeprowadzenia jej likwidacji.

§ 5.

Przy zgłoszeniu do związku o wydanie oświadczenia, spółdzielnia uiszcza związkowi opłatę w wysokości nie przewyższającej opłat, przewidzianych za świadczenia Rady Spółdzielczej (Uchwała Rady Spółdzielczej z dnia 17 maja 1934 r. o opłatach — § 12).

§ 6.

Klauzula oświadczenia, zamieszczona na oryginale statutu, winna brzmieć:

„Na podstawie ust. 2 art. 5 ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55 z r. 1934 poz. 495) Rada Spółdzielcza — Związek (pełna firma) oświadcza, że celowość założenia spółdzielni (dokładna firma i siedziba) oraz jej zamierzenia gospodarcze, ujawnione w niniejszym statucie, nie nasuwają zastrzeżeń.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

283.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w sprawie czasopisma „Spólnoty Pracy", jako organu do ogłoszeń spółdzielni niezwiązkowych.

Uchwałą Rady Spółdzielczej z dnia 17 maja b. r. zostało wyznaczone na podstawie art. 10 ustawy o spółdzielniach czasopismo „Spólnota Pracy" w Warszawie, jako pismo do ogłoszeń spółdzielni niezwiązkowych.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Kielcach zaginął kwitarjusz sekwestratorski Ser. G. z nieużytemi pokwitowaniami od Nr. 541.650 — Nr. 541.700.